

IN MEMORIAM DR. MILAN GREGORČIČ

V letu 1979, dne 31. avgusta, se je ustavilo plemenito srce dr. Milana Gregorčiča, še preden je dočakal častitljivih devetinsedemdeset let. Toda ne samo osebnostna starost, temveč tudi več kot polstoletna služba na zdravniškem področju, mu je dala še za življenja sloves pravega zdravnika, kakršnega so poznali še naši starši in mi iz njihovega pripovedovanja: bil je človek zdravnik, ki je rad prisluhnil človeškim težavam in imel vedno čas, ne, vzal si je čas, da je iz osebnih tegob postavil pravilno diagnozo človeku — bolniku. Brez tega ni šlo, ker ni mogel, niti ni hotel biti zgolj prebiralac bolnih od zdravih. Nekajkrat sem bil pri njem v ordinaciji, saj je pregledoval tudi oči. Vedno se je zavzel za celotnega človeka in ne samo

za tisti del, ki je bil bolan. Bil je sredi ljudi in največja pohvala njegovemu delu je po mojem skromnem mnenju takšne narave, da je marsikdo ne bo razumel, a jo vendar zaradi plemenitosti ideje na tem mestu izrekam: bil je še eden izmed tistih zdravnikov, posajenih med ljudstvo, ki so jim najbolj podobni današnji bosonogi zdravniki v nerazvitih deželah. Vedno so med ljudmi in sredi njihovih težav, pomagajo, kjer to zmorejo, sicer pa vsaj lajšajo bolečine, in to ne samo posamezniku temveč vsemu narodu.

Dr. Milan Gregorčič je bil rojen v Ljubljani 27. decembra 1900. Osemnajst let star je maturiral na Klasični gimnaziji v Ljubljani in nato vpisal medicinske študije na zagrebški univerzi. Tam je končal tudi prvi rigoroz, nato pa je nadaljeval študij na Dunaju in v Gradcu, kjer je končal študij medicine in bil promoviran v februarju leta 1924. Pripraviški staž je odslužil v Mariboru in v Ljubljani in je z vsemi potrebnimi spričevali nastopil svojo prvo službo v Gorenji vasi že leta 1925. Bil je prvi stalni zdravnik v Poljanski dolini in do leta 1935 je delal tudi v Zürichu.

Poleg zdravniškega poklica je bil delaven tudi na drugih področjih: tako je v Gorenji vasi ustanovil Rdeči križ, bil njegov dolgoletni predsednik in za svoje delo pri tem prejel tudi zlato priznanje Rdečega križa Slovenije. Od julija 1941 je aktivno deloval v takrat komaj porajajoči se socialistični revoluciji in bil od leta 1943 dalje partizan, sanitetni referent kobariškega vojnega področja. Po osvoboditvi se je vrnil v Gorenjo vas na staro službeno mesto, bil je zdravnik in več let tudi poverjenik za zdravstvo tedanjega okraja Kranj. Ker je kot zdravnik verjel v staro izročilo, da je zdrav duh v zdravem telesu, je bil tudi med ustanovitelji TVD Partizan v Gorenji vasi in njegov dolgoletni predsednik. Ob vsem tem je še našel čas za številne tečaje Rdečega križa v Poljanski dolini, čeprav je pred upokojitvijo bil tudi direktor Zdravstvenega doma v Skofji Loki.

Ive Šubic: portret dr. Milana Gregorčiča

Dr. Milan Gregorčič je bil zvest sodelavec Loških razgledov in pisal je predvsem v zadnjih letih svojega življenja v Zdravstveni vestnik. Ni bil suhoparen pisec, ampak prav prijeten pripovedovalec doživljajev iz svoje prakse, o čemer pričajo mikavni prispevki, kot so na primer: »Moja prva operacija« (ZV, št. 10, 1976); »Komu zvoni?« (ZV, št. 5 1977); »Opravil sem prvi porod« (ZV, št. 2, 1978); »Kje je

otrok?« (ZV, št. 9, 1978) in »Kako sem praznoval 25. rojstni dan« (ZV, št. 11, 1978). Koliko topline in šegavosti in ne nazadnje tudi napotkov mladim zdravnikom veje iz teh njegovih zapisov. Škoda je, da jih ni mogel nada!jevati, ker je v njih delček mozaika iz spomenika, ki mu pravimo Slovenski zdravnik!

A. Pavlovec

OBRTNİŠTVO V ŠKOFJELOŠKI OBČINI

Škofja Loka s svojim gravitacijskim območjem je že od nekdaj znana po razvitem obrtništvu. Za njimi ni zaostajalo tudi drugo drobno zasebno podjetništvo. Viri povedo, da je imelo obrtnišтво do konca druge svetovne vojne v nekmetijskem gospodarstvu celo prevladujoč položaj, saj o izrazitejšem industrijskem razvoju na tem območju lahko govorimo šele v novi Jugoslaviji.

V povojnem obdobju doživi zasebno obrtnišтво najprej občuten padec, nato stagnira, ko se v zadnjem desetletju začne ponovno večati. Dolgoročni dokumenti ter ukrepi Slovenije in občine in nova organiziranost obrtnišťva, naj bi

tak razvoj še pospešila. Za obrt v širšem smislu štejemo tudi gostinstvo in avto-prevoznišťvo.

Z obrtnišťvom se ukvarjajo tudi nekatere organizacije združenega dela, katerim pa ta sestavek ni namenjen in velja le za zasebno obrtnišťvo.

Obrt delimo na redno obrt, ko se občani z njo stalno — poklicno ukvarjajo, in na postransko obrt. Za postranske obrtnike štejemo občane, ki so sicer redno zaposleni ali so upokoјenci in podobno, pa se dodatno ukvarjajo še z obrtjo. Ta oblika obrti se povečuje hitreje kot redna.

I. OBRTNE DELAVNICE

OBRтна DEJAVNOST	OBLIKA OBRTI		
	Redna obrt	Postranska obrt	Skupaj
Kovinska galanterija	16	16	32
Mizarstvo	11	20	31
Frizerstvo	14	7	21
Izdelki iz plastičnih mas	15	5	20
Moško in žensko krojaštvo	2	15	17
Kovaštvo	3	11	14
Sobno slikarstvo in pleskarstvo	8	5	13
Lesna galanterija	2	11	13
Zidarstvo in fasadarstvo	5	7	12
Orodjarstvo	4	7	11
Kovinostrugarstvo	5	6	11
Ključavničarstvo	2	8	10
Avtomehanika	7	3	10
Šiviljstvo	1	9	10
Tapetništvo	5	4	9
Žaganje drv in lesa	1	7	8
Elektromehanika	3	4	7
Vozno ličarstvo	2	5	7